Skjulte glimt fra fortiden

Alt det bedste af Indien kan du få i smukke og rolige Panchgani. Byen på toppen af bjerget serverer Indien som en bouillonterning.

Af Tina Juul Rasmussen rejseliv@berlingske.dk

Han sidder på bænken med viltert hår, klædt i orange fra top til tå og behængt med tykke træperler om hals og håndled. Blikket er fæstnet på et næsten guddommeligt syn: bjergsider i skiftende nuancer af brun og grøn, så langt øjet rækker, adskilt af et sammenrend af floder, hvis blågrønne vand funkler i solen, der danser på en azurblå himmel. Og på et fortæppe af en myriade af eksotisk grøn vegetation.

Han har en hellig mands stoiske ro over sig, men chancen for, at han er en Bollywood-skuespiller, der nyder en pause i filmoptagelserne, er næsten lige så stor. For hans udsynspost ligger i Panchgani i det østlige Indien på toppen af et plateau i Sahyadri-bjergkæden - en indisk minipendant til Grand Canyon, der med sin uendelige skønhed og dramatiske udtryk har været location for mange hindifilm igennem tiden.

Jordbær fra englændernes tid

»Strawberries, madam?« Et venligt blik i et solbrunt ansigt ledsager opfordringen til mig om at købe et kilo af de fint pyramideopstillede røde bær. En skulderbredde fra ham sidder en anden fyr med samme opstilling og tilbud. Og ved siden af ham endnu en. Jordbærsælgerne fylder godt langs vejkanten på hovedgaden i Panchgani, hvor biler, taxaer, busser og lastbiler slås om pladsen med vejsælgerne, skolebørn i uniform og husmødre på formiddagsindkøb. Selv om jordbær måske ikke er det første, man forbinder med Indien, bragte englænderne de røde bær til toppen af bjerget allerede i 1800-tallet. I dag dyrkes de på store jordbærfarme i området og bruges blandt andet i produktionen af marmelade på den lokale Mala-fabrik, som har videreført englændernes tradition med syltetøj til morgenbrødet. Rygtet vil vide, at det var Taiyab Mala, grundlæggeren af fabrikken, der indførte ordet 'jam' i Indien.

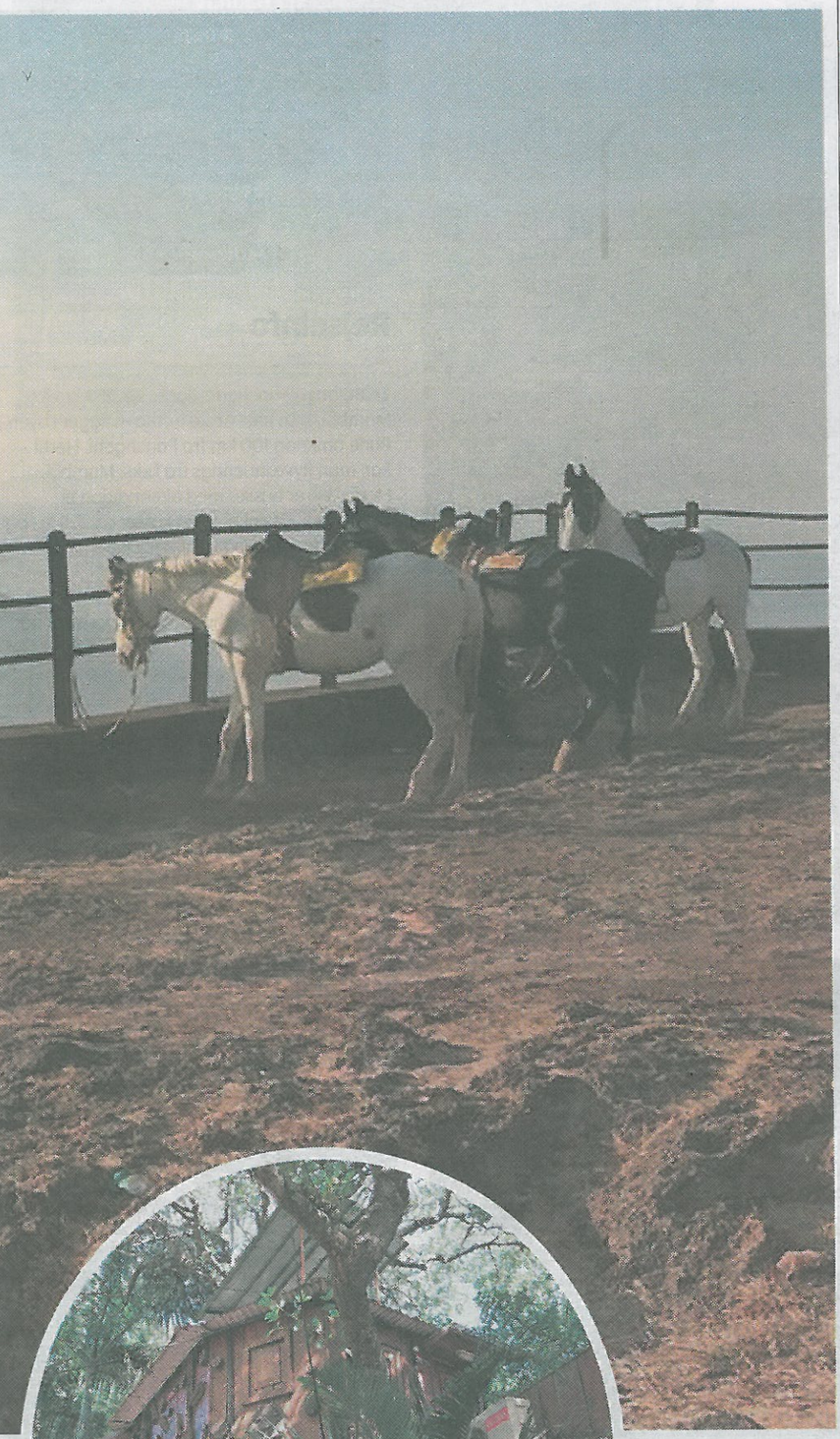
Panchgani ligger på toppen af et plateau i midten af Sahyadri-bjergkæden i det østlige Indien små 300 km fra Mumbai. Fotos: Tina Juul Rasmussen

Det var også englænderne, som bragte jordbærrene til området. I dag dyrkes de næsten året rundt og bruges bl.a. til syltetøj, men sælges også på gaden.

For det var herop, de engelske koloniherrer søgte op om sommeren, når støjen, uroen og varmen i Mumbai og omegn blev for meget. For klimaet i Panchgani, en af de såkaldte 'hill stations', som ligger gavmildt drysset ud over hele Indien, er med den høje beliggenhed behageligt året rundt. Og områdets natur er ganske enkelt uovertruffen.

Og Panchgani byder på netop den følelse af fordums britiske overherredømme og inviterer til et historisk strejf i englændernes fodspor. På en tur ned ad hovedgaden - den eneste vej ind og ud af byen - får man skjulte glimt af de tidligere koloniherrers overdådigt store og smukke villaer gemt bag enorme jerngitterlåger og boulevardlignende indkørsler og omgivet af tæt tilvoksede, parklignende haver. Byens andet markante særkende er et utal af private kostskoler, hvoraf mange blev etableret allerede i 1890erne og stadig bærer

Sherbaug-haven i Panchgani tilbyder bl.a. overnatning i en trætop med privat tagterrasse.

ærkebritiske navne som St. Paul's School og St. Joseph's Convent School.

Farrokh Bulsara var elev på St. Paul's School fra midten af 1950erne, og det var i årene som kostskoleelev her, at han udviklede sin musikalske identitet og navnet Freddie Mercury. Han blev senere verdenskendt som den legendariske forsanger i bandet Queen. Billeder af det berømte bysbarn pryder nu væggene i skolens mødelokale sammen med de sørgelige rester af det flygel, Freddie Mercury øvede sig på i sin tid. For lokalet, som husede det, brændte for nogle år siden, og kun et lille udsnit af strengene i flyglet blev reddet og er nu udstillet sammen med billederne af Freddie selv.

Sov i en trætop

Eftermiddagssolen tilføjer et gyldent skær til den i forvejen næsten kobberrøde, støvede jord. En abe med sin lille unge hængende under maven sender mig et undersøgende blik: 'Har du mon noget, jeg kan spise?' Hvis ikke, kan jeg for et par kroner købe små agurker hos

Alle udsigtspunkterne har navne, bl.a. Arthurs' Seat, opkaldt efter en engelsk officer, som sad her i 1800-tallet og kiggede ned i floden, hvor hans kone og datter druknede.

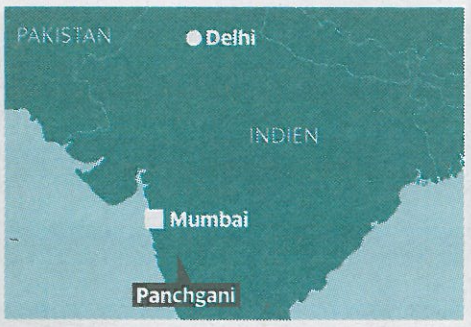
en af sælgerne og håndfodre de 'vilde' aber, som løber omkring overalt her på Table Land. Panchgani betyder 'fem plateauer', og byens helt store turistattraktion er netop Table Land - et helt fladt og gigantisk plateau, angiveligt det næststørste i Asien. I weekender og ferier strømmer indiske turister herop for at nyde vuet over dale, floder, de omgivende bjerge og de fire andre plateauer. Her kan man få en tur på hesteryg, fodre aberne, som løber frit omkring, eller blot skylle det røde jordstøv ned med et køligt glas sukkerrørsjuice i den store bjerghule-café. Er man til rigtige højder, er her mulighed for paragliding fra et nærliggende hotel eller kitesurfing på en af floderne.

Panchganis frodige vegetation er en attraktion i sig selv og kan udforskes på nærmeste hold i Sherbaug-haven - byens kreative temapark, hvor man bl.a. kan booke en overnatning i en trætop med privat tagterrasse. Haven byder på et rigt udvalg af områdets planter og træer, en lettere mærkværdig udstilling af fossiler og knogler samt en kæmpe pool med vandfald og massive vandkanoner, der skyder på badegæsterne fra alle sider til et inferno af hindi-popmusik. Vi er vel i Indien.

Det bedste af Indien

Byen og området er et mekka for indiske turister, og Panchgani har et godt udvalg af mellemklassehoteller. De fleste er bygget ind i bjergsiderne, og med navne som Mountain View giver beliggenheden sig selv - den bedst mulige udsigt over bjergene. En god halv times kørsel fra Panchgani ligger endnu en hill station, Marleshwar, som også er et besøg værd, når man nu er på disse kanter. Stedets stolthed er en perlerække af udsigtspunkter - afhængig af ruten kan man nå op til 25 af dem.

I modsætning til Panchganis jordfarvede bjergsider byder Marleshwar på stedsegrønne skråninger, der slutter uendeligt langt nede i brusende floder og vandløb. En gamle kone

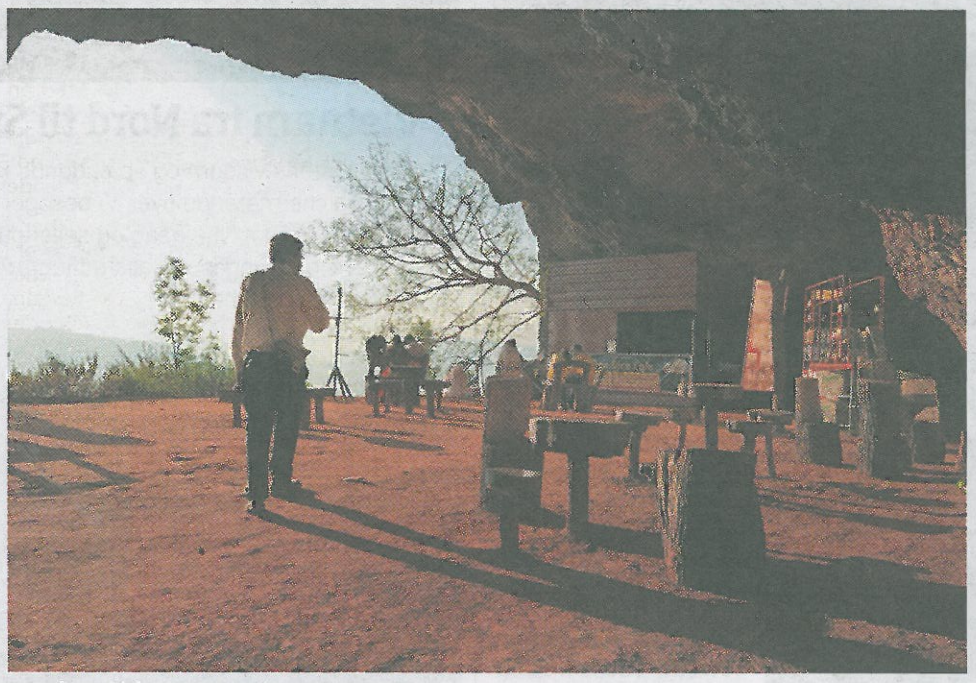

Rejseinfo

Transport: Panchgani ligger ca. 250 km fra Mumbai. Den nærmeste lufthavn ligger i byen Pune omkring 100 km fra Panchgani. Hertil kan man flyve indenrigs fra f.eks. Mumbai. Herfra kører busser med aircondition til Panchgani. En enkeltbillet koster ca. 325 kr., og turen tager omkring tre timer. Det er også muligt at booke en taxa.

Ophold: Både Panchgani og Marleshwar har et stort udvalg af hoteller i alle prisklasser. Det er også muligt at leje sit eget hus med morgenmadsservering.

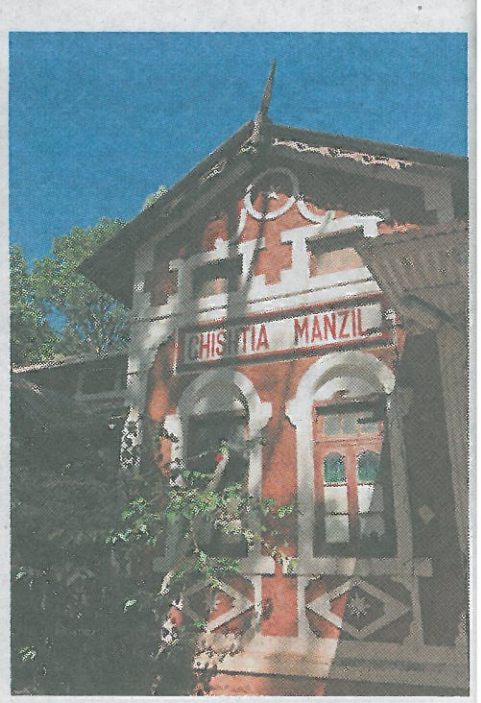
Bedste rejsetidspunkt: Området har gennemgående et behagligt klima året rundt med lav luftfugtighed og temperaturer, der ikke kommer meget over 30 grader. Regntiden er i juni, juli og august med størst nedbør i juli og august, men kan fortsætte helt til oktober-november. Marts, april og maj er de varmeste måneder.

Panchgani blev i 1800-tallet opdaget af englænderne, som søgte herop, fordi klimaet er behageligt året rundt, og på grund af områdets skønhed.

sidder på hug i sin lilla sari foran det lille vandhul - en hellig kilde, som lover om ikke evigt liv så i hvert fald et godt helbred, hvis man drikker det klare vand. For et par rupier giver hun mig et rent glas med en tår af de livgivende dråber. Tiger Spring er blot et af de mytiske steder at stoppe op langs de mange udsigtspunkter i Marleshwar. Et andet er Arthur's Seat, som i en højde af 1.470 meter også tilbyder et betagende syn over vidderne. Men det, som gør dette punkt til det mest berømte af dem alle på disse kanter, er dets evne til at holde lette objekter flyvende i luften. Kaster man f.eks. skruelåget fra en vandflaske ud over kanten, kommer den op igen. Magi? Nej, lufttryk nedefra er forklaringen. Punktet har sit navn efter den engelske officer sir Arthur Malet (1806-1888), som sad her og stirrede ned i Savitri-floden, hvor hans kone og lille datter mistede livet i en tragisk ulykke. Lokale gui-

»Men det, som gør dette punkt til det mest berømte af dem alle på disse kanter, er dets evne til at holde lette objekter flyvende i luften.«

De engelske koloniherrer byggede storslåede palæer og huse, som stadig står i Panchgani, der ellers er kendt for sine mange gode private kostskoler. De ældste går tilbage til 1890erne.

der fører mod beskeden betaling, men med stor entusiasme, deres gæster igennem de mange udsigtspunkter, som trods ømme lår- og lægmuskler dagen efter er hele turen værd. På samme vis bør du unde dig selv et besøg i byens berømte Cave Shiva Temple, der tiltrækker tusindvis af hinduer hvert år, og en tur i den lokale basar, som er et roligt åndehul sammenlignet med en typisk smeltedigel af et indisk marked. Ud over regionens jordbær kan man f.eks få sig et par snabelsko, et rigt udvalg af sengetæpper og andre farvestrålende tekstiler, grøntsager i alle regnbuens farver og spicy snacks fra små gadeboder - for blot at nævne noget. Panchgani og Marbleshwar er som at koge Indien sammen til en fortættet bouillonterning: mad, mystik, religion, kolonihistorie, byliv og natur tilsat en mangfoldighed af aktiviteter placeret i en rolig atmosfære og et behageligt klima.